

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De Pantaeno Philosopho. Cap. X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

, pressissent: adeo ut gentes, quæ præsto aderant, illas scripturas instinctu diuino explicatas faterentur. Nec mirum sanè est, Deum istud effecisse, qui etiam cum scripturæ, dum populi Israelitici captiui sub Nabuchodonosartenebantur, penitus interiissent, & Iudei post annos septuaginta in patriam rediissent, deinceps temporibus Artaxerxis, Esdram sacerdotem ex tribu Leui diuino spiritus sui afflatu incitauit, Ut cum libros omnium prophetarum qui antegressi fuissent, de integro conscriberet, tum legem à Moyse promulgatam populo de integræ restitueret. hæc Irenæus.

Qui episcopi Commodo regnante, Alexandriae fuerint. C A P. IX.

CVM Antoninus decem & nouem annos continuos regnasset, Cōmodus imperij gubernacula suscipit. Primo anno eius regni vbi duodecim annis Agripinus fuisset Alexándriæ episcopatu perfunctus, Julianus in eius locum surrogatus est.

De Pantæno Philosopho.

C A P. X.

Eodem tempore Pantænus, vir omni humaniore litteratura præstantissimus, institutioni Christianorū illic præficitur: quo quidem in loco consuetudine ab antiquis temporibus ducta, sacrarum literarum schoola habebatur, quæ est ad nostram vsque ætatem cōtinuata: quam sanè ab hominibus cum politiore doctrina & eloquentia mire instructis, tum sacrarum literarum studio probe exercitatis frequentatam accepimus. Pantænus (de quo paulo ante dixi) disciplina philosophorum, qui Stoici appellati sunt, institutus, eodem temporis momento cum primis excelluisse traditur. Quem amore ardentissimo erga sacram scripturam flagrantem, tantum studij in illa propaganda posuisse ferunt, vt præco euangelij gentibus, quæ orientem incolebant, ordinatus, *Vide Hie* ad Indorum vsque regiones se se conferret. Erant autem, *rony. in* Categ. eraunt, inquam, ad id temporis complures verbi prædicatores,

N 3 eatores,

EVSEBII HISTORIAE

catores, & fideles nuncij, qui diuino Apostolorum imitandorum studio inflammati, magna adiumenta cum ad verbum Dei in animis hominum exadiscendum, ad idem augendum afferebant. Quorum è numero vnum erat Pantænus ille, quem ad Iudeos perrexisse diximus. Vbi (vt fertur) euangelium Matthæi (quod ante eius aduentum ibi fuerat receptum) in manibus quorundam qui in illis locis Christum profitebantur, repperit: Quibus Bartholomeum, vnum ex Apostolis, prædicasse, illisque Matthæi euangelium literis Hebraicis scriptum, reliquisse, & illud ipsum ad monstratum tempus reseruatum constat. Iste Pantænus propter multa recte facta, & virtutes eximias tandem scholæ illi Alexandrinæ præficitur: qui tum sermone coram, tum scriptis, diuinorum institutorum & religionis tanquam thesauros hominibus proposuit.

De Clemente Alexandrino.

CAP. XI.

Clemens, gentilis illius Clementis qui apostolorum discipulus erat, ac Romanam olim rexerat ecclesiā, temporibus Pantæni, cuius opera in sacris literis educatus, multumque exercitatus erat, Alexandriæ hominum fama & commemoratione multum nobilitatus est: qui quidem in libris ὑποτυπώσεων ab ipso compostis, nominatim præceptoris sui Pantæni mentionem facit. Quem etiam in primo libro τεξιγματῶν videtur innuisse, vbi certos quosdam viros apostolica doctrina (quam ipse ab illis acceperat) cum primis eximios recenset his verbis. Istud à me iam institutum opus, non est certe opus artificiose ad inanem ostentationem elaboratum, sed tanquam commentarius ad obliuionis, morbum curandum in summam senectutem repositus, simulachrum plane & adumbratio non modo efficacis illius & plenæ spiritu ac vita doctrinæ, quam mihi concessum est audire, verum etiam beatorum hominum, qui sunt omnium revera præconiis merito celebrandi. Quorum vnuis Ionicus genere, in Græcia vixit, alter magnum

Clemens
fol. 95.
li. 23.